

Sluttelig tillader vi os at anmode om, at i hvert Fald de frederiksbergske kommunale Grundskatter, saaledes som disse er bestemte ved Lov Nr. 104 af 29. April 1913, maa blive unddraget fra Adgang til Forhøjelse gennem ovennævnte Forslag. Til Støtte herfor skal vi anføre, 1) at disse Skatter, saaledes som det nærmere af os blev udviklet og dokumenteret for den høje Regering og Rigsdag inden Lovens Emanation, gennemgaaende paa dette Tidspunkt var kommet op paa ca. 25 pCt. højere Niveau end de tilsvarende Skatter i København, 2) at Tanken med sidstnævnte Lov var at afløse den hittidige Tilstand herude, hvorefter Grundskatterne var flydende, og i Medfør af hvilken de successive af de vekslende Kommunalbestyrelser var blevet bragt op til det nuværende ekstraordinært høje Niveau, med en lovbunden Fiksering, og 3) at det særlig henset hertil dog synes lidt vel stridende mod Begreberne „Fiksering“ og „faste Ejendomsskatter“, at Lovgivningsmagten allerede 2 Aar efter, at den har foretaget en slig Fiksering og derved givet Borgerne en grundet Forventning om stabile Forhold i den nærmeste Fremtid, paa ny rækker ved det „faste“ Grundlag.

Frederiksberg i November 1915.

Allerærbødigst

Bestyrelsen for Frederiksberg Grundejerforening.